

LEGE

pentru punerea în aplicare a titlului VI din Codul fiscal

nr. 1056-XIV din 16.06.2000

Articolul 1. Intrarea în vigoare

Titlul VI din Codul fiscal intră în vigoare la 1 ianuarie 2001.

Articolul 2. Abrogarea

La data intrării în vigoare a titlului VI din Codul fiscal se abrogă Legea nr. 1245-XII din 22 decembrie 1992 privind impozitul funciar și modul de impozitare.

Articolul 3. Modificarea actelor normative

Guvernul, în termen de 2 luni:

- a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu titlul VI din Codul fiscal;
- b) va aduce actele sale normative în concordanță cu titlul VI din Codul fiscal;
- c) va asigura revizuirea și abrogarea de către ministere și departamente a actelor lor normative care contravin titlului VI din Codul fiscal.

Articolul 4. Dispoziții finale și tranzitorii

(1) Obligațiile fiscale privind impozitul funciar și impozitul pe bunurile imobiliare, apărute pînă la 1 ianuarie 2001, se reglementează conform legislației în vigoare la momentul apariției acestor obligații fiscale.

(2) Pînă la 1 ianuarie 2017, prin derogare de la prevederile Codului fiscal, aplicarea impozitului funciar și impozitului pe bunurile imobiliare se reglementează conform prevederilor alin. (4)-(11) din prezentul articol și ale anexelor nr. 1 și nr. 2 la prezenta lege.

(3) Prevederile alin. (2) nu se extind asupra:

- a) bunurilor imobiliare cu destinație locativă (apartamente și case de locuit individuale, terenuri aferente acestor bunuri) din municipii și orașe, inclusiv din localitățile aflate în componența acestora, cu excepția satelor (comunelor) – începînd cu 1 ianuarie 2007;
- a¹) bunurilor imobiliare cu destinație locativă (apartamente și case de locuit individuale, terenuri aferente acestor bunuri) din satele (comunele) municipiilor Chișinău și Bălți – începînd cu 1 ianuarie 2012;
- b) garajelor și terenurilor pe care acestea sînt amplasate, loturilor întovărășirilor pomicole cu sau fără construcții amplasate pe ele; bunurilor imobiliare cu altă destinație decît cea locativă sau agricolă – începînd cu 1 ianuarie 2010.
- c) terenurilor agricole cu construcții amplasate pe ele – începînd cu 1 ianuarie 2012.

Începînd cu datele prevăzute la prezentul alineat, impozitarea bunurilor respective se efectuează în conformitate cu prevederile Codului fiscal.

(3¹) Bunurile imobiliare prevăzute la art. 280 din Codul fiscal, care nu au fost evaluate de către organele cadastrale teritoriale conform valorii estimate se impozitează în baza prevederilor prezentei legi. Impozitarea acestor bunuri conform valorii estimate se va realiza începînd cu anul următor anului în care bunurile imobiliare au fost evaluate.

(4) Cotele concrete ale impozitului funciar și impozitului pe bunurile imobiliare se stabilesc anual de către autoritățile reprezentative ale administrației publice locale la aprobarea bugetelor respective, în limitele (inclusiv limitele maxime) specificate în anexele nr. 1 și nr. 2 la prezenta lege, însă nu mai mici decît 50% din cota maximă.

(5) Costul bunurilor imobiliare impozabile se determină în modul stabilit de Guvern, prin evaluarea și/sau reevaluarea acestor bunuri în baza documentelor de evidență contabilă – pentru persoanele juridice și în baza documentelor care se păstrează în arhivele organelor cadastrale ori în baza rezultatelor examinării obiectelor – pentru persoanele fizice.

(6) Subiecți ai impunerii cu impozit funciar și/sau impozit pe bunurile imobiliare sînt persoanele specificate la art. 277 din Codul fiscal, ținînd cont de prevederile art. 283 și 284 din Codul fiscal și ale anexei nr. 2 la prezenta lege (în ce privește impozitul pe bunurile imobiliare).

(7) Impozitul funciar se determină prin înmulțirea cotei concrete a impozitului la numărul de grad-hectare, hectare sau la suprafața terenului ce aparține persoanei juridice sau persoanei fizice, se calculează și se achită după cum urmează:

- a) persoanele juridice și persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător, cu excepția gospodăriilor țărănești (de fermier), calculează de sine stătător suma anuală a impozitului funciar și pînă la 25 iulie a anului fiscal în curs prezintă inspectoratelor fiscale teritoriale calculul impozitului funciar. Pentru terenurile dobîndite după 1 iulie a perioadei fiscale respective, calculul menționat se prezintă nu mai tîrziu de 25 martie a anului următor anului fiscal de gestiune. Calculul impozitului funciar se prezintă utilizînd, în mod obligatoriu, metode automatizate de raportare electronică, în condițiile stipulate la art. 187 alin. (2¹) din Codul fiscal;
- b) pentru persoanele fizice, altele decît cele specificate la lit. a), precum și pentru gospodăriile țărănești (de fermier) calcularea sumei anuale a impozitului funciar și întocmirea avizelor de plată a impozitului se efectuează, conform instrucțiunii aprobate de Guvern, de către serviciile de colectare a impozitelor și taxelor locale ale primăriilor cu participarea inspectoratelor fiscale teritoriale. Avizele de plată a impozitului funciar se înmînează subiecților impunerii cel tîrziu cu 60 de zile pînă la expirarea primului termen de plată a impozitului stabilit la lit. c) din prezentul alineat, iar în cazul terenurilor dobîndite după 30 iunie a anului fiscal în curs – cel tîrziu pînă la 1 februarie a anului următor anului fiscal de gestiune;

- c) persoanele specificate la lit. a) și b) din prezentul alineat achită impozitul funciar în bugetul unității administrativ-teritoriale respective, în părți egale, cel târziu la 15 august și 15 octombrie a anului fiscal în curs, iar în cazul achitării sumei integrale a impozitului funciar pentru anul fiscal în curs până la data de 30 iunie a anului respectiv, aceste persoane beneficiază de dreptul la o reducere cu 15% a sumei impozitului ce urmează a fi achitat. Avizele de plată a impozitului funciar, înmînate subiecților impunerii, se întocmesc ținîndu-se cont de acest drept. Pentru terenurile dobîndite după data de 1 iulie a anului fiscal în curs, achitarea se efectuează nu mai târziu de 25 martie a anului următor anului fiscal de gestiune;
- d) prevederile lit. a) și b) nu se extind asupra întreprinzătorului individual, gospodăriei țărănești (de fermier) al căror număr mediu anual de salariați, pe parcursul perioadei fiscale, nu depășește 3 unități, care nu sînt înregistrați ca plătitori de T.V.A. și care prezintă, în termen de pînă la 25 martie al anului următor anului fiscal de gestiune, o dare de seamă fiscală unificată, cu achitarea impozitului în același termen.

[Art. 4 alin. (8) abrogat prin LP178 din 11.07.12, MO190-192/14.09.12 art. 644; în vigoare 14.09.12]

(9) Impozitul pe bunurile imobiliare se determină prin înmulțirea valorii bunurilor imobiliare impozabile la cota concretă a impozitului, se calculează și se achită după cum urmează:

- a) persoanele juridice și persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător calculează de sine stătător suma anuală a impozitului pe bunurile imobiliare, pornind de la valoarea contabilă a bunurilor imobiliare conform situației din 1 ianuarie a anului fiscal în curs, iar în cazul bunurilor imobiliare dobîndite în cursul anului, inclusiv în cazul bunurilor imobiliare la care se schimbă subiectul impunerii în cursul anului – conform valorii contabile de la data dobîndirii acestora. Pentru bunurile imobiliare existente și/sau dobîndite pînă la 30 iunie a anului fiscal în curs, persoanele juridice și persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător prezintă organelor fiscale teritoriale calculul impozitului pe bunurile imobiliare pînă la data de 25 iulie inclusiv a perioadei fiscale respective, cu achitarea impozitului în două părți egale – cel târziu pînă la 15 august și, respectiv, 15 octombrie. Pentru bunurile imobiliare dobîndite după 30 iunie a anului fiscal în curs, persoanele juridice și persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător prezintă organelor fiscale teritoriale calculul impozitului pe bunurile imobiliare pînă la 25 martie a anului următor anului fiscal în curs, cu achitarea impozitului în același termen. Calculul impozitului pe bunurile imobiliare se prezintă utilizînd, în mod obligatoriu, metode automatizate de raportare electronică, în condițiile stipulate la art. 187 alin. (2¹) din Codul fiscal;
- b) pentru persoanele fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător calcularea sumei anuale a impozitului pe bunurile imobiliare și perfectarea avizelor de

plată a impozitului se efectuează, conform instrucțiunii aprobate de Guvern, de către serviciile de colectare a impozitelor și taxelor locale ale primăriilor cu participarea organelor fiscale teritoriale. Avizele de plată a impozitului pe bunurile imobiliare se înmînează subiectului impunerii cel târziu cu 60 de zile pînă la expirarea primului termen de plată a impozitului. Persoanele menționate achită impozitul pe bunurile imobiliare în bugetul unității administrativ-teritoriale respective, în părți egale, cel târziu la 15 august și 15 octombrie a anului fiscal în curs, iar în cazul achitării de către aceste persoane a sumei integrale a impozitului pentru anul fiscal în curs pînă la 30 iunie a anului respectiv, ele beneficiază de dreptul la o reducere cu 15% a sumei impozitului ce urmează a fi achitat. Avizele de plată a impozitului pe bunurile imobiliare, înmînate subiecților impunerii, se întocmesc ținîndu-se cont de acest drept. În cazul bunurilor dobîndite după 30 iunie a anului fiscal în curs, avizele de plată se înmînează subiecților impunerii cel târziu pînă la 1 februarie a anului următor anului fiscal de gestiune;

- c) prevederile lit. a) și b) nu se extind asupra întreprinzătorului individual, gospodăriei țărănești (de fermier) al căror număr mediu anual de salariați, pe parcursul perioadei fiscale, nu depășește 3 unități, care nu sînt înregistrați ca plătitori de T.V.A. și care prezintă, în termen de pînă la 31 martie al anului următor anului fiscal de gestiune, o dare de seamă fiscală unificată, cu achitarea impozitului în același termen.

(10) Întreprinderile, instituțiile, organizațiile și persoanele fizice care au bunuri imobiliare, inclusiv terenuri, amplasate în afara unității administrativ-teritoriale în care se află reședința de bază, transferă impozitul pe bunurile imobiliare și impozitul funciar, calculate pentru aceste bunuri și terenuri, integral la bugetele satelor (comunelor), orașelor sau municipiilor, la locul de amplasare a bunurilor imobiliare și a terenurilor.

[Alin. (11) exclus prin Legea 267 din 23.12.2011, în vigoare 13.01.12]

(11¹) Prin derogare de la prevederile art. 282 alin. (2) din Codul fiscal, în anul 2007, contribuabilii din orașe și municipii, inclusiv din localitățile aflate în componența acestora, cu excepția satelor (comunelor), – subiecți ai impunerii cu impozitul pe bunurile imobiliare cu destinație locativă (apartamente și case de locuit individuale) – vor beneficia de dreptul la reducerea specificată la alin. (2) din articolul menționat în cazul achitării sumei integrale a acestui impozit pînă la 15 august 2007.

(12) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării, cu excepția alineatelor (1), (2), (4)-(11) din prezentul articol, care se pun în aplicare la data intrării în vigoare a titlului VI din Codul fiscal.

Dumitru DIACOV
PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Chișinău, 16 iunie 2000. Nr. 1056-XIV.

Obiectele impunerii și cotele maxime ale impozitului funciar

1. Terenurile cu destinație agricolă:

- a) toate terenurile, altele decât cele destinate fînețelor și pășunilor:
 - care au indici cadastrali – 1,5 lei pentru 1 grad-hectar;
 - care nu au indici cadastrali – 110 lei pentru 1 hectar;
- b) terenurile destinate fînețelor și pășunilor:
 - care au indici cadastrali – 0,75 lei pentru 1 grad-hectar;
 - care nu au indici cadastrali – 55 lei pentru 1 hectar;
- c) terenurile ocupate de obiecte acvatice (iazuri, lacuri etc.) – 115 lei pentru 1 hectar de suprafață acvatică.

2. Terenurile din intravilan:

- a) terenurile pe care sînt amplasate fondul de locuințe, loturile de pe lîngă domiciliu (inclusiv terenurile atribuite de către autoritatea administrației publice locale ca loturi de pe lîngă domiciliu și distribuite în extravilan, din cauza insuficienței de terenuri în intravilan):
 - în localitățile rurale – 1 leu pentru 100 m²;
- a¹) terenurile atribuite de către autoritatea administrației publice locale ca loturi de pe lîngă domiciliu și distribuite în extravilan din cauza insuficienței de terenuri în intravilan, neevaluate de către organele cadastrale teritoriale conform valorii estimate:

- în orașe – 2 lei pentru 100 m²;
 - în municipiile Chișinău și Bălți – 10 lei pentru 100 m²;
 - în celelalte municipii și în orașele-reședință – 4 lei pentru 100 m²;
- b) terenurile destinate întreprinderilor agricole, alte terenuri neevaluate de către organele cadastrale teritoriale conform valorii estimate:
 - în orașe și în localitățile rurale – 10 lei pentru 100 m²;
 - în municipiile Chișinău și Bălți – 30 lei pentru 100 m²;
 - în celelalte municipii și în orașele-reședință – 10 lei pentru 100 m².

3. Terenurile din extravilan, altele decât cele specificate la pct. 5, neevaluate de către organele cadastrale teritoriale conform valorii estimate – 70 lei pentru 1 hectar.

[Pct. 4 exclus prin Legea nr. 108-XVI din 17.12.2009, în vigoare 01.01.2010]

5. Terenurile din extravilan pe care sînt amplasate clădiri și construcții, carierele și pămînturile distruse în urma activității de producție, neevaluate de către organele cadastrale teritoriale conform valorii estimate – 350 lei pentru 1 hectar.

Subiecții impunerii, obiectele impunerii, baza impozabilă (costul) și cotele maxime ale impozitului pe bunurile imobiliare

1. Impozitul pe clădirile și construcțiile cu destinație agricolă, precum și pe alte bunuri imobiliare, neevaluate de către organele cadastrale teritoriale conform valorii estimate, se stabilește după cum urmează:

- pentru persoanele juridice și fizice care desfășoară activitate de întreprinzător – 0,1 la sută din valoarea contabilă a bunurilor imobiliare pe perioada fiscală;
- pentru persoanele fizice, altele decât cele specificate la prima liniuță – 0,1 la sută din costul bunurilor imobiliare.

2. Impozitul pe bunurile imobiliare cu destinație locativă (apartamente și case de locuit individuale) din localitățile rurale se stabilește după cum urmează:

- pentru persoanele juridice și fizice care desfășoară activitate de întreprinzător – 0,1 la sută din valoarea contabilă a bunurilor imobiliare pe perioada fiscală;
- pentru persoanele fizice, altele decât cele specificate la prima liniuță – 0,1 la sută din costul bunurilor imobiliare.

2¹. Impozitul pe bunurile imobiliare cu altă destinație decât cea locativă (apartamente și case de locuit individuale) din municipii și orașe, care aparțin persoanelor fizice, neevaluate de către organele cadastrale teritoriale conform valorii estimate, se stabilește după cum urmează:

- în orașe, în orașele-reședință și în municipii, cu excepția municipiilor Chișinău și Bălți – 0,2 la sută din costul bunurilor imobiliare;
- în municipiile Chișinău și Bălți – 0,3 la sută din costul bunurilor imobiliare.

3. În cazurile în care suprafața totală a locuințelor și a construcțiilor principale, ale persoanelor fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător înregistrate cu drept de proprietate, depășește 100 m² inclusiv, cotele concrete stabilite ale impozitului pe bunurile imobiliare se majorează în funcție de suprafața totală, după cum urmează:

- de la 100 la 150 m² inclusiv – de 1,5 ori;
- de la 150 la 200 m² inclusiv – de 2 ori;
- de la 200 la 300 m² inclusiv – de 10 ori;
- peste 300 m² – de 15 ori.

Construcție principală – construcție înregistrată cu drept de proprietate a persoanei fizice, care are destinație de locuință și nu este antrenată în activitatea de întreprinzător.